

приказва такъво лоше за село-то ти. А зашто това? Зачто-то всякой честитъ чловѣкъ си обыча село-то или града и му ся иска да го види честито, какво-то покрай добръ-тъ честь и прѣднинаѣ на цѣло-то село и всякому да бѣде нѣ-добръ.

А както ти ся свиди за село-то или за града, дѣто си ся родилъ и живѣшь, така трѣбува да тя боли и за цѣло-то ти отечество, дѣто живѣхъ все отъ единъ сѣщый родъ твои братіе Българе, кои-то най-много отъ всиcky другы трѣбува да обычашъ и да милвашъ, и да ти е драго да видишъ да цѣвне тая земя, коѣ-то Господъ е отрядилъ за свѣрталище на твоя родъ; а това може да бѣде, ако вси, съ Божіѣхъ помощъ, ся трудимъ и работимъ. Всякой до что-то може, кой съ умъ, кой съ рѣцъ, кой съ думъ, кой съ пары, вси трѣбува да залѣгамы и настоявамы за да ни цѣвне стечество-то. Хора-та по другы мѣста и лоши-ты земи и блата сѣ обрънаѣли на плодородны нивы и ходять та чернѣхъ по чюжды земи за да приберѣхъ и донесѣхъ что-то нѣма у тѣхъ. А нашѣ-тъ земѣхъ Господъ, — спомай му! — е благословилъ и надарилъ съ всякы добрины: по насъ има и плодородны нивы, и харны лозя, и широки зелены паши и горы, и хора трудолюбивы и ягкы по умъ и по снагъ; а всичко това е голѣмъ изворъ за имотъ и за добруваніе. У насъ само наукъ нѣма, а това ни и брька на всичко, това ни е и похвалило въ сиромашіѣхъ и нѣмотіѣхъ. За това и трѣбува най-напрѣдъ да ся опрятнемъ и да си напругнемъ ума та да ся учимъ и да научимъ что-то сѣ измѣдрили добро друзи просвѣтени народи и что-то добро правять тѣи; зачто-то както чловѣкъ отъ чловѣка ся учи, така и народъ отъ народъ ся учи. Както на неукъ, невѣщъ и нера-